

Sygn. akt II CSK 592/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa T. M.
przeciwko B. W. – W. i I. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 18 marca 2014 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
oddala wniosek pozwanych o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 marca 2014 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w S. oddającego powództwo o zapłatę.

W skardze kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Skarżący wskazał na istnienie potrzeby wykładni art. 635 k.c. budzącej poważne wątpliwości i wywołującej rozbieżności w orzecznictwie, co do kwestii, czy zamawianemu służy uprawnienie do odstąpienia od umowy, gdy ponosi on odpowiedzialność za wystąpienie opóźnienia w wykończeniu dzieła oraz przesłanek tego odstąpienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. określona w nim przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wówczas, gdy potrzeba wykładni przepisów prawa powstaje w poddanej pod osąd Sądu Najwyższego sprawie, a więc w związku z jej stanem faktycznym i prawnym, a dokonanie wykładni ma służyć rozstrzygnięciu sprawy.

W stanie faktycznym przedmiotowej sprawy, w którym przyjęto, że powód nie wykazał, iż wstrzymanie przez niego robót nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pozwanych jako zamawiających, podniesiona przez skarżącego kwestia wykładni art. 635 k.c. w ujęciu przedstawionym we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w ogóle nie powstaje. Kwestia ta nie była również przedmiotem zarzutów prawnych powoda w dotychczasowym postępowaniu.

W tym stanie rzeczy bezpodstawny jest wniosek skarżącego o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Oddaleniu podlegał wniosek pozwanych o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, zawarty w piśmie zawierającym odpowiedź na skargę kasacyjną, które złożone zostało po upływie określonego w art. 398⁷ zd. pierwsze terminu do podjęcia tej czynności. Nie stanowi bowiem odpowiedzi na kasację pismo procesowe odpowiadające na skargę kasacyjną, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na kasację (postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 października 1998 r., III CKN 805/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 79).